Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 15. júla 2015*

„Hospodárska súťaž — Kartely — Európsky trh s predpínacou oceľou — Určenie cien, rozdelenie trhu a výmena citlivých obchodných informácií — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ — Pravidlá týkajúce sa pripísateľnosti protisúťažných postupov, ktorých sa dopustila dcérska spoločnosť, jej materskej spoločnosti — Domnienka skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu — Primeraná lehota“

Vo veci T-436/10,

HIT Groep BV, so sídlom v Haarleme (Holandsko), v zastúpení: pôvodne G. van der Wal, G. Oosterhuis a H. Albers, neskôr G. van der Wal a G. Oosterhuis, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: P. Van Nuffel, S. Noë a V. Bottka, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2010) 4387 v konečnom znení z 30. júna 2010 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/38.344 – Predpínacia oceľ), zmeneného a doplneného rozhodnutím Komisie K(2010) 6676 v konečnom znení z 30. septembra 2010 a rozhodnutím Komisie K(2011) 2269 v konečnom znení zo 4. apríla 2011,

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory S. Frimodt Nielsen (spravodajca), sudcovia F. Dehousse a A. M. Collins,

tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. júna 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: holandčina.

Rozsudok[1] *[omissis]*

Konanie a návrhy účastníkov konania

65 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 15. novembra 2010 podala Hit Groep žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

66 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 24. decembra 2010 Nedri požiadala o vstup do konania o tejto žalobe ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie, čomu predseda prvej komory Všeobecného súdu vyhovel uznesením z 28. februára 2011. Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 28. októbra 2013 však Nedri oznámila Všeobecnému súdu, že vystupuje z konania ako vedľajší účastník. V dôsledku toho bola táto spoločnosť uznesením predsedu šiestej komory Všeobecného súdu zo 4. decembra 2013 vymazaná z veci T-436/10 ako vedľajší účastník konania.

67 Listom zo 6. mája 2011 Hit Groep požiadala o povolenie uviesť nové dôvody vzhľadom na skutkové okolnosti, ktoré vyšli po prvýkrát najavo vo vyjadrení k žalobe.

68 Rozhodnutím zo 6. júna 2011 Všeobecný súd požiadal Komisiu, aby mu predložila druhé rozhodnutie o zmene. Komisia vyhovela tejto žiadosti 16. júna 2011.

69 Hit Groep v liste z 26. júla 2011 tvrdila, že požiadala o možnosť upraviť svoje žalobné dôvody v nadväznosti na prijatie druhého rozhodnutia o zmene.

70 Listom z 29. júla 2011 Všeobecný súd vyhovel tejto žiadosti.

71 Písomná časť konania bola skončená 20. októbra 2011 podaním dupliky Komisiou v jazyku konania.

72 Komisia sa v duplike vyjadrila k žiadosti o úpravu žalobných dôvodov, ktorú podala žalobkyňa v replike, ako aj k pripomienkam, ktoré predložila v nadväznosti na prijatie druhého rozhodnutia o zmene.

73 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Všeobecného súdu bolo od 23. septembra 2013 zmenené, sudca spravodajca bol pridelený k šiestej komore, ktorej bola z tohto dôvodu 3. októbra 2013 táto vec pridelená.

74 Predbežná správa uvedená v článku 52 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 bola predložená šiestej komore 8. novembra 2013.

75 Dňa 17. decembra 2013 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 Rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 položil Komisii písomné otázky. Komisia tejto žiadosti vyhovela 6. februára 2014. Žalobkyňa predložila svoje pripomienky k odpovedi Komisie podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 14. marca 2014.

76 Dňa 14. mája 2014 na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd rozhodol o otvorení ústnej časti konania.

77 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na písomné a ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 27. júna 2014.

1 — Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

78 Hit Groep navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa jej týka, a najmä článok 1 bod 9 písm. b), článok 2 bod 9 a článok 4 bod 22,

— subsidiárne zrušil alebo znížil spôsobom, ktorý uzná za vhodný, pokutu, ktorá jej bola uložená v článku 2 bode 9 napadnutého rozhodnutia,

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

79 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— uložil spoločnosti Hit Groep povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

80 Hit Groep uvádza predovšetkým tri žalobné dôvody na podporu svojho návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia, ako aj subsidiárne dva žalobné dôvody na podporu svojho návrhu na zrušenie alebo zníženie sumy pokuty, ktorá jej bola uložená.

81 Hit Groep počas písomnej časti konania uviedla tiež dodatočný šiesty žalobný dôvod.

82 Prvý žalobný dôvod je založený jednak na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP a jednak na nedostatku odôvodnenia v rozsahu, v akom bolo v napadnutom rozhodnutí porušenie pripísané spoločnosti Hit Groep za obdobie od 1. januára 1998 do 17. januára 2002.

83 Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že uloženie pokuty spoločnosti Hit Groep, ktorá od 1. novembra nevykonáva nijakú hospodársku činnosť, je v rozpore s cieľmi článku 101 ZFEÚ, európskou politikou pri stanovovaní pokút a zásadou proporcionality, keďže táto pokuta nebola v skutočnosti ani upravená ani nevyhnutná.

84 Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že bola neprávom uplatnená solidárna zodpovednosť spoločnosti Hit Groep za porušenie, ktorého sa dopustila Nedri.

85 Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že suma pokuty, ktorá bola uložená spoločnosti Hit Groep, bola nesprávna v rozsahu, v akom Komisia:

— tým, že zohľadnila obrat spoločnosti Hit Groep za rok 2003, porušila článok 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 a zásadu proporcionality (prvá časť),

— mala spoločnosti Hit Groep priznať zníženie, ktoré priznala spoločnosti Nedri na základe zhovievavosti, keďže jej zodpovednosť nemohla presiahnuť zodpovednosť spoločnosti Nedri (druhá časť),

— vykonala samostatný výpočet sumy pokuty, ktorá jej bola uložená, zatiaľ čo mala túto sumu pokutu obmedziť na časť pokuty, ktorá bola uložená spoločnosti Nedri, pretože bola len spoločne a nerozdielne zodpovedná za pokutu, ktorá bola uložená spoločnosti Nedri (tretia časť),

— porušila zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že po uplatnení hornej hranice 10 % nezohľadnila obmedzenú dĺžku obdobia, za ktoré sa spoločnosti Hit Groep pripisuje zodpovednosť za porušenie, ktorého sa dopustila spoločnosť Nedri (štvrtá časť).

86 Piaty žalobný dôvod uvedený subsidiárne je založená na porušení primeranej lehoty Komisiou.

87 Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že základná suma pokuty bola vypočítaná za obdobie činnosti spoločnosti Nedri presahujúce obdobie, za ktoré bola spoločnosti Hit Groep pripísaná solidárna zodpovednosť za jej dcérsku spoločnosť.

88 Napokon na pojednávaní žalobkyňa uviedla siedmy žalobný dôvod založený na prekročení primeranej lehoty Všeobecným súdom.

O prvých troch žalobných dôvodoch

Pripomenutie napadnutého rozhodnutia

89 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v období od 1. januára 1998 do 17. januára 2002 žalobkyňa vlastnila 100 % podiel na spoločnosti Nedri, v dôsledku čoho možno uplatňovanie rozhodujúceho vplyvu predpokladať, čo predstavuje podľa Komisie domnienku, ktorú žalobkyňa nebola schopná vyvrátiť (odôvodnenia 804 až 812 napadnutého rozhodnutia).

90 Komisia preto usúdila, že Nedri mala byť zodpovedná za porušenie v období od 1. januára 1984 do 19. septembra 2002, a určila, že žalobkyňa je solidárne zodpovedná spolu so spoločnosťou Nedri za obdobie od 1. januára 1998 do 17. januára 2002 (odôvodnenie 813 napadnutého rozhodnutia).

91 Podľa článku 1 napadnutého rozhodnutia:

„Podnikmi, ktoré porušili článok 101 ZFEÚ a v období od 1. januára 1994 článok 53 Dohody o EHP tým, že sa počas uvedených období podieľali na súbore dohôd a zosúladených postupov v odvetví predpínacej ocele v rámci vnútorného trhu a od 1. januára 1994 v rámci EHP, sú:

…

9. Podniky zo skupiny Nedri:

a) Nedri Spanstaal BV od 1. januára 1984 do 19. septembra 2002 a

b) Hit Groep BV od 1. januára 1998 do 17. januára 2002.“

92 Napokon v článku 2 napadnutého rozhodnutia Komisia ukladá jednak spoločne a nerozdielne spoločnostiam Nedri a Hit Groep pokutu vo výške 5 056 500 eur a jednak spoločnosti Hit Groep pokutu vo výške 1 877 500 eur.

Tvrdenia účastníkov konania

– O prvom žalobnom dôvode založenom jednak na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody EHP v rozsahu, v akom bolo v napadnutom rozhodnutí porušenie pripísané spoločnosti Hit Groep za obdobie od 1. januára 1998 do 17. januára 2002, a jednak na nedostatku odôvodnenia

93 Hit Groep v podstate tvrdí, že tak v oznámení o výhradách, ako aj v napadnutom rozhodnutí jej Komisia pripísala solidárnu zodpovednosť ako jedinému akcionárovi, ktorý ovládal spoločnosť Nedri a uplatňoval na ňu rozhodujúci vplyv.

94 Podľa žalobkyne však Komisia zároveň a bez toho, aby uviedla dôvody a odôvodnila v tejto súvislosti svoje rozhodnutie, dospela k záveru, že samotná žalobkyňa porušila článok 101 ZFEÚ.

95 Hit Groep uvádza, že hoci jej možno prípadne pripísať porušenie, neznamená to, že sa ho vecne dopustila. Domnieva sa, že v skutočnosti nie je porušiteľom ani spoluporušiteľom, ale nesie iba zodpovednosť za správanie spoločnosti Nedri.

96 Podľa spoločnosti Hit Groep však taká zodpovednosť nemá tú istú intenzitu ako zodpovednosť podniku, ktorý sa vecne dopustil porušenia, čo by malo mať vplyv na výšku pokuty.

97 Komisia spochybňuje túto argumentáciu.

– O druhom žalobnom dôvode založenom na tom, že uloženie pokuty spoločnosti Hit Groep, ktorá nie je od 1. novembra 2004 hospodársky aktívna, je v rozpore s cieľmi článku 101 ZFEÚ, európskou politikou pri stanovovaní pokút a so zásadou proporcionality, keďže táto pokuta nebola v tomto prípade ani upravená ani nevyhnutná

98 Hit Groep, ktorá odkazuje na rozsudok z 11. decembra 2007, ETI a i. (C-280/06, Zb., EU:C:2007:775), ako aj na návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott v tejto veci (EU:C:2007:404), v podstate tvrdí, že hoci je nepochybné, že ani ona sama ani spoločnosť Nedri nezanikli, ani neboli prevedené na právnickú osobu alebo tretí podnik, samotná Hit Groep nie je od 1. novembra 2004 na trhu aktívna (t. j. viac ako päť rokov predtým, ako bola sankcionovaná Komisiou), že bola sankcionovaná len ako materská spoločnosť spoločnosti Nedri, ktorá sa sama dopustila porušenia, a že v dôsledku toho nemala pokuta na ňu nijaký odstrašujúci účinok.

99 Táto sankcia teda nie je v súlade s cieľmi politiky v oblasti hospodárskej súťaže a nie je primeraná, keďže podľa žalobkyne nie ani primeraná ani nevyhnutná na dosiahnutie cieľa podľa článku 101 ZFEÚ.

100 Žalobkyňa sa v podstate domnieva, že za takýchto okolností, zásada hospodárskej kontinuity by mala viesť k sankcionovaniu iba právnickej osoby, ktorá sa dopustila porušenia, t. j. spoločnosti Nedri, pretože Hit Groep, ktorá bola len holdingovou spoločnosťou, nebola nič iné len prázdna schránka.

101 Hit Groep sa totiž domnieva, že pokiaľ taký holding, akým je táto spoločnosť, predá dcérsku spoločnosť, ktorá sa dopustila porušenia, a pokiaľ tento holding nie je v dôsledku tohto predaja viac hospodársky aktívny, potom hospodárska kontinuita bývalej skupiny spočíva na subjekte, ktorý sa dopustil porušenia, a práve tomuto subjektu musí byť uložená pokuta a nie holdingu, ktorý prestal byť hospodársky aktívny.

102 Hit Groep okrem toho tvrdí, že možnosť Komisie rozhodnúť o tom, či sankcionuje materskú alebo dcérsku spoločnosť v zmysle judikatúry, by ju mala v záujme efektívnosti viesť výlučne k sankcionovaniu spoločnosti Nedri.

103 Navyše Hit Groep tvrdí, že podľa ustálenej judikatúry Komisia nemôže stanoviť sumu pokuty uloženej dcérskej spoločnosti na základe obratu bývalej materskej spoločnosti, ak bol podnik v čase prijatia rozhodnutia rozdelený, pretože obrat bývalej materskej spoločnosti viac neodráža skutočnú hospodársku silu tohto podniku. Komisia mala preto stanoviť sumu pokuty tak, aby táto pokuta zodpovedala jej skutočnej hospodárskej sile, ktorá vzhľadom na jej obmedzený obrat a absenciu hospodárskej aktivity bola (a stále je) nulová. Malo by to tak viesť k sankcionovaniu iba spoločnosti Nedri.

104 Komisia spochybňuje túto argumentáciu.

– O treťom žalobnom dôvode založenom na tom, že bolo nesprávne, že spoločnosti Hit Groep bola pripísaná solidárna zodpovednosť za porušenie, ktorého sa dopustila spoločnosť Nedri

105 Vo vzťahu k spoločnosti Hit Groep bola uplatnená solidárna zodpovednosť za porušenie, ktorého sa dopustila spoločnosť Nedri, a to za obdobie porušenia od 1. januára 1998 do 17. januára 2002.

106 Hit Groep však tvrdí, že Komisia sa nevyjadrila v súvislosti s obdobím od 1. mája 1987 do 1. mája 1994, počas ktorého predsa vlastnila tiež 100 % základného imania svojej dcérskej spoločnosti. Pokiaľ ide o obdobie od 1. mája 1994 do 31. decembra 1997, Komisia nedisponovala dôkazmi o existencie rozhodujúceho vplyvu na spoločnosť Nedri.

107 Hit Groep sa v podstate domnieva, že v rámci správneho konania predsa preukázala, že vyvrátila domnienku, podľa ktorej materská spoločnosť vlastniaca 100 % základného imania dcérskej spoločnosti, ktorá sa dopustila porušenia, uplatňuje rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti.

108 Pripomína, že počas obdobia od 1. mája 1998 do 17. januára 2002, bola finančným holdingom (holdingová spoločnosť).

109 Žalobkyňa sa domnieva, že povaha takého holdingu, jeho spôsob fungovania a rozsah jej podielov majú za následok, že takú právnickú osobu nemožno považovať za uplatňujúcu rozhodujúci vplyv na dcérsku spoločnosť, hoci disponuje 100 % podielom na tejto dcérskej spoločnosti, ibaže by Komisia preukázala opak.

110 Hit Groep v tejto súvislosti poznamenáva, po prvé že Komisia sa opiera o pokyn (*directie-instructie*) z mája 1994. Tento pokyn však pochádza z obdobia štyroch rokov pred obdobím, v prípade ktorého sa uplatňovanie rozhodujúceho vplyv považuje za preukázané Komisiou. Okrem toho sa v podstate domnieva, že tento pokyn sa netýka bežnej správy ani obchodnej politiky dcérskej spoločnosti a že nejde nad rámec výkonu práv, ktoré zákon a stanovy priznávajú holdingovej spoločnosti ako akcionárovi. Napokon spoločnosť Hit Groep uvádza, že tak Nedri, ako aj samotná táto spoločnosť tvrdili, že stav tohto pokynu nebol jasný a Nedri napriek svojim tvrdeniam v tejto súvislosti neprisúdila tomuto pokynu rozsah, aký mu prisudzuje Komisia.

111 Po druhé Hit Groep poznamenáva, že Komisia vychádza z existencie skupiny vedúcich zamestnancov, ktorí sa stretávajú približne päťkrát ročne. Žalobkyňa spochybňuje, že by pripustila, že by sa v rámci tejto skupiny rokovalo o všeobecnom smerovaní záležitostí, ako aj o ďalších významných otázkach. Tvrdí tiež, že mala len dvoch zamestnancov, zatiaľ čo počet jej podielov v roku 1994 dosahoval 11 a v roku 2001 dosiahol 26. Domnieva sa, že za takých okolnosti sa Komisia nemohla uspokojiť s tým, že uviedla iba, že Hit Groep uplatňovala rozhodujúci vplyv, bez toho, aby v tejto súvislosti predložila ďalšie spresnenia, aj keď v skutočnosti požiadala spoločnosť Nedri, aby ju informovala o všeobecnom smerovaní záležitostí a o veciach, ktoré boli pre ňu významné. Hit Groep sa domnieva, že Komisia neposkytla ani odôvodnenie ani dôkaz o rozsahu dohody v rámci skupiny vedúcich zamestnancov.

112 Po tretie Hit Groep uvádza, že Komisia sa opiera o vyhlásenie spoločnosti Nedri, z ktorého údajne vyplávalo, že počas stretnutí skupiny vedúcich zamestnancov, boli všetky obchodné aspekty prerokované. Domnieva sa, že v rámci správneho konania v tejto súvislosti už poskytla vysvetlenie a že tieto vyhlásenia sú iba vyhláseniami jednej strany zúčastnenej na porušení bez toho, aby boli podporené písomnými dôkazmi alebo vyhláseniami tretích osôb.

113 Hit Groep sa naproti tomu domnieva, že z obchodných činností vyplýva, že neuplatňovala rozhodujúci vplyv na svoju dcérsku spoločnosť. Usudzuje totiž, že Nedri začala svoju účasť na karteli v roku 1984, teda o štrnásť rokov skôr, než by bola Hit Groep považovaná za spoločnosť uplatňujúcu rozhodujúci

vplyv na spoločnosť Nedri, a že Nedri pokračovala vo svojej účasti až do jesene 2002, zatiaľ čo Hit Groep sama predala túto dcérsku spoločnosť. Podľa Hit Groep tak bola preukázaná samostatnosť správania spoločnosti Nedri.

114 Napokon žalobkyňa sa v podstate domnieva, že tvrdenia Komisie, podľa ktorých bola žalobkyňa takisto aktívna v sektore s oceľou a obchodné aktivity spoločnosti Nedri tak boli podradené pod jej vlastnú oblasť činnosti, sú nedôvodné. Žalobkyňa uvádza, že Komisia nikdy netvrdila, že by vedela o porušení, ktorého sa dopustila Nedri, a že ona sama vždy popierala, že by vedela o tomto porušení, čo spôsobuje irelevantnosť tvrdení Komisie, podľa ktorých mala žalobkyňa aktivity v sektore s oceľou, ktoré sa vôbec netýkali sektora APC.

115 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

Posúdenie Všeobecným súdom

116 Je potrebné preskúmať najskôr tretí, potom prvý a napokon druhý žalobný dôvod.

– Pripomenutie zásad

117 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že pojem podnik zahŕňa každý subjekt vykonávajúci hospodársku činnosť nezávisle od svojho právneho postavenia a spôsobu financovania. V tejto súvislosti Súdny dvor jednak spresnil, jednak že pod pojmom podnik v tomto kontexte treba rozumieť hospodársku jednotku, aj keď je táto hospodárska jednotka z právneho hľadiska zložená z viacerých fyzických alebo právnických osôb, a jednak, že ak takýto hospodársky subjekt porušuje pravidlá hospodárskej súťaže, podľa zásady osobnej zodpovednosti za toto porušovanie zodpovedá (pozri rozsudok z 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisia, C-521/09 P, Zb., EU:C:2011:620, bod 53 a citovanú judikatúru).

118 Z ustálenej judikatúry tiež vyplýva, že správanie dcérskej spoločnosti možno pripísať materskej spoločnosti najmä vtedy, keď táto dcérska spoločnosť napriek tomu, že má vlastnú právnu subjektivitu, neurčuje svoje správanie na trhu samostatne, ale v podstate uplatňuje pokyny, ktoré jej dáva materská spoločnosť, najmä vzhľadom na hospodárske, organizačné a právne väzby medzi týmito dvoma právnymi subjektmi (pozri rozsudok Elf Aquitaine/Komisia, už citovaný v bode 117 vyššie, EU:C:2011:620, bod 54 a citovanú judikatúru).

119 V takej situácii, keď sú materská spoločnosť a dcérska spoločnosť súčasťou tej istej hospodárskej jednotky, a preto tvoria jeden podnik v zmysle článku 101 ZFEÚ, môže totiž Komisia adresovať materskej spoločnosti rozhodnutie, ktorým sa ukladajú pokuty, bez toho, aby bolo potrebné preukázať jej osobnú účasť na porušení (pozri rozsudok Elf Aquitaine/Komisia, už citovaný v bode 117 vyššie, EU:C:2011:620, bod 55 a citovanú judikatúru). Inými slovami vzťah podnecovania týkajúci sa porušenia, ktorý je medzi materskou a dcérskou spoločnosťou, a ešte menej účasť materskej spoločnosti na uvedenom porušení nie sú nevyhnutne tým aspektom, ktorý oprávňuje Komisiu, aby materskej spoločnosti určila rozhodnutie, ktorým jej ukladá pokuty, ale týmto aspektom je skutočnosť, že dotknuté spoločnosti tvoria jeden podnik v zmysle článku 101 ZFEÚ (rozsudok Elf Aquitaine/Komisia, už citovaný v bode 117 vyššie, EU:C:2011:620, bod 88).

120 Navyše Súdny dvor spresnil, že v konkrétnom prípade, keď materská spoločnosť vlastní 100 % základného imania svojej dcérskej spoločnosti, ktorá sa dopustila porušenia pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže, jednak táto materská spoločnosť môže uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie tejto dcérskej spoločnosti a jednak existuje vyvrátiteľná domnienka, že táto materská spoločnosť skutočne uplatňuje rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti (ďalej len „domnienka skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu“) (pozri rozsudok Elf Aquitaine/Komisia, už citovaný v bode 117 vyššie, EU:C:2011:620, bod 56 a citovanú judikatúru).

121 Cieľom domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu je najmä zachovávať rovnováhu medzi dôležitosťou jednak cieľa spočívajúceho v potláčaní správaní porušujúcich pravidlá hospodárskej súťaže, konkrétne článok 101 ZFEÚ, a v zabránení jeho opakovaniu, a jednak požiadaviek niektorých všeobecných zásad práva Únie, ako sú najmä zásady prezumpcie neviny, individualizácie trestov a právnej istoty, ako aj právo na obhajobu vrátane zásady rovnosti zbraní. Najmä z tohto dôvodu je uvedená domnienka vyvrátiteľná (rozsudok Elf Aquitaine/Komisia, už citovaný v bode 117 vyššie, EU:C:2011:620, bod 59). Z toho vyplýva, že taká domnienka je primeraná sledovanému legitímnemu cieľu (rozsudok z 18. júla 2013, Schindler Holding a i./Komisia, C-501/11 P, Zb., EU:C:2013:522, bod 108).

122 Na domnienku, že materská spoločnosť skutočne uplatňuje rozhodujúci vplyv na obchodnú politiku tejto dcérskej spoločnosti, postačuje, ak Komisia preukáže, že celé základné imanie dcérskej spoločnosti je vo vlastníctve materskej spoločnosti. V dôsledku toho môže Komisia voči materskej spoločnosti vyvodiť solidárnu zodpovednosť za zaplatenie pokuty, ktorá bola uložená jej dcérskej spoločnosti, ibaže by táto materská spoločnosť, ktorej prináleží vyvrátiť túto domnienku, predložila dostatočné dôkazy, ktoré preukazujú, že jej dcérska spoločnosť sa na trhu správa samostatne (pozri rozsudok Elf Aquitaine/Komisia, už citovaný v bode 117 vyššie, EU:C:2011:620, bod 57 a citovanú judikatúru).

123 Je potrené spresniť, že hoci Súdny dvor vo svojej judikatúre uviedol okrem 100 % podielu na základnom imaní dcérskej spoločnosti aj ďalšie okolnosti, akými sú nespochybnenie vplyvu materskej spoločnosti na obchodnú politiku jej dcérskej spoločnosti a spoločné zastúpenie oboch spoločností v rámci správneho konania, nič to nemení na skutočnosti, že Súdny dvor tieto okolnosti neuviedol preto, aby použitie domnienky podmienil predložením dodatočných dôkazov o skutočnom uplatňovaní vplyvu materskej spoločnosti. Inými slovami Komisia nie je na účely použitia domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu na určitý prípad povinná predložiť dodatočné dôkazy k dôkazom preukazujúcim uplatniteľnosť a použitie tejto domnienky (pozri v tomto zmysle rozsudok Elf Aquitaine/Komisia, už citovaný v bode 117 vyššie, EU:C:2011:620, bod 80 a citovanú judikatúru).

124 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že domnienka skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu spočíva v konštatovaní, podľa ktorého okrem výnimočných okolností spoločnosť, ktorá vlastní celé základné imanie dcérskej spoločnosti, môže len vzhľadom na tento podiel na základnom imaní uplatňovať rozhodujúci vplyv na správanie tejto dcérskej spoločnosti, a okrem toho, že neexistenciu skutočného uplatňovania tohto vplyvu možno za bežných okolností najúčinnejšie zistiť v prípade subjektov, voči ktorým bola táto domnienka uplatnená. Za týchto podmienok, ak by dotknutej strane stačilo na vyvrátenie uvedenej domnienky uviesť len nepodložené tvrdenia, táto domnienka by do veľkej miery stratila význam (rozsudok Elf Aquitaine/Komisia, už citovaný v bode 117 vyššie, EU:C:2011:620, body 60 a 61).

125 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že samotná okolnosť, že materská spoločnosť je holdingovou spoločnosťou, nestačí na vylúčenie toho, že na uvedenú dcérsku spoločnosť uplatňovala rozhodujúci vplyv. V rámci skupiny spoločností má totiž holding, ktorý v nej koordinuje najmä finančné investície, poslanie preskupovať majetkové účasti v rôznych spoločnostiach a úlohu zabezpečiť jednotné riadenie, najmä prostredníctvom tejto rozpočtovej kontroly (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. októbra 2008, Schunk a Schunk Kohlenstoff-Technik/Komisia, T-69/04, Zb., EU:T:2008:415, bod 63; z 13. júla 2011, Shell Petroleum a i./Komisia, T-38/07, Zb., EU:T:2011:355, bod 70 a citovanú judikatúru, a z 29. júna 2012, E.ON Ruhrgas a E.ON/Komisia, T-360/09, Zb., EU:T:2012:332, bod 283).

126 Navyše pri zisťovaní, či dcérska spoločnosť určuje svoje správanie na trhu samostatne, treba vziať do úvahy všetky relevantné okolnosti súvisiace s hospodárskymi, organizačnými a právnymi väzbami, ktoré spájajú dcérsku spoločnosť s materskou spoločnosťou a ktoré sa môžu meniť v závislosti od konkrétneho prípadu, a preto ich nemožno taxatívne vymedziť (rozsudok z 10. septembra 2009, Akzo Nobel a i./Komisia, C-97/08 P, Zb., EU:C:2009:536 bod 74).

127 Toto posúdenie sa nemá najmä obmedziť iba na prvky týkajúce sa obchodnej politiky dcérskej spoločnosti *stricto sensu*, ako je stratégia distribúcie alebo cien. Konkrétne samotné preukázanie, že práve dcérska spoločnosť riadi tieto osobitné aspekty svojej obchodnej politiky bez toho, aby v tejto súvislosti dostávala pokyny, nemôže postačovať na vyvrátenie domnienky týkajúcej sa skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu (pozri rozsudok zo 16. júna 2011, FMC/Komisia, T-197/06, Zb., EU:T:2011:282, bod 105 a citovanú judikatúru).

128 Rovnako vzhľadom na to, že samostatnosť dcérskej spoločnosti sa neposudzuje iba s ohľadom na aspekty prevádzkového riadenia podniku, skutočnosť, že dcérska spoločnosť nikdy nevykonávala v prospech materskej spoločnosti konkrétnu informačnú politiku na dotknutom trhu, nemôže stačiť na preukázanie jej samostatnosti (rozsudok FMC/Komisia, už citovaný v bode 127 vyššie, EU:T:2011:282, bod 145).

129 Okrem toho skutočnosť, že zo spisových dokumentov nevyplýva, že materská spoločnosť dávala pokyny svojej dcérskej spoločnosti, nemôže dokazovať, že takéto pokyny neexistovali (pozri rozsudok zo 7. júna 2011, Arkema France a i./Komisia, T-217/06, Zb., EU:T:2011:251, bod 118 a citovanú judikatúru).

130 Navyše pripísanie protiprávneho správania dcérskej spoločnosti jej materskej spoločnosti si nevyžaduje dôkaz, že materská spoločnosť ovplyvňuje politiku svojej dcérskej spoločnosti v konkrétnej oblasti, ktorá je predmetom porušenia (rozsudky Shell Petroleum a i./Komisia, už citovaný v bode 125 vyššie, EU:T:2011:355, bod 70, a z 13. júla 2011, Eni/Komisia, T-39/07, Zb., EU:T:2011:356, bod 97).

131 Materská spoločnosť môže byť okrem toho považovaná za zodpovednú za porušenie, ktorého sa dopustila jej dcérska spoločnosť, aj v prípade, že v rámci skupiny existuje veľký počet prevádzkových spoločností (rozsudky z 20. apríla 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, T-305/94 až T-307/94, T-313/94 až T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 a T-335/94, Zb., EU:T:1999:80, bod 989, a z 27. septembra 2012, Shell Petroleum a i./Komisia, T-343/06, Zb., EU:T:2012:478, bod 52).

132 Navyše podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 ZFEÚ má byť prispôsobené povahe predmetného aktu a má uvádzať jasným a jednoznačným spôsobom úvahy inštitúcie, autora aktu, spôsobom umožňujúcim dotknutým osobám spoznať odôvodnenia prijatých opatrení a príslušnému súdu vykonávať svoju právomoc preskúmania. Požiadavka odôvodnenia musí byť hodnotená vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, charakter uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa musí posudzovať nielen vzhľadom na jeho znenie, ale aj vzhľadom na jeho kontext, ako aj všetky právne predpisy, ktoré upravujú dotknutú oblasť (rozsudky z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb., EU:C:1998:154, bod 63; z 30. septembra 2003, Nemecko/Komisia, C-301/96, Zb., EU:C:2003:509, bod 87, a z 22. júna 2004, Portugalsko/Komisia, C-42/01, Zb., EU:C:2004:379, bod 66).

133 Pokiaľ ide o zásadu proporcionality, treba pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora táto zásada vyžaduje, aby akty inštitúcií Únie neprekračovali hranice toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou právnou úpravou, pričom pokiaľ sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné prikloniť sa k najmenej obmedzujúcemu a spôsobené zásahy nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (pozri rozsudok zo 17. októbra 2013, Schaible, C-101/12, Zb., EU:C:2013:661, bod 29 a citovanú judikatúru).

– O dôvodnosti tretieho žalobného dôvodu

134 Hit Groep, ktorá nespochybňuje, že vlastnila 100 % základného imania jej dcérskej spoločnosti, v podstate tvrdí, že vzhľadom na to, že ona sama je holdingovou spoločnosťou, vlastníctvo 100 % základného imania dcérskej spoločnosti neumožňovalo Komisii prijať záver, že Hit Groep uplatňovala rozhodujúci vplyv na jej dcérsku spoločnosť.

135 Komisii totiž prináleží predložiť dôkaz o takom vplyve, čo sa jej nepodarilo, keďže dodatočné dôkazy, z ktorých vychádzala, neumožnili dospieť k takému záveru.

136 Žalobkyňa tvrdí, že naproti tomu, pokiaľ ide o ňu, vyvrátila domnienku uplatňovania skutočného rozhodujúceho vplyvu.

137 Táto argumentácia však musí byť zamietnutá.

138 Keďže Hit Groep vlastnila 100 % základného imania svojej dcérskej spoločnosti počas obdobia porušenia, ktoré jej bolo pripísané, Komisia bola oprávnená dovolávať sa domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu a neprináležalo jej predložiť v tejto súvislosti ďalšie dôkazy (pozri rozsudok Elf Aquitaine/Komisia, už citovaný v bode 117 vyššie, EU:C:2011:620, bod 63 a citovanú judikatúru).

139 Z toho vyplýva, že absencia relevantnosti dodatočných dôkazov predložených Komisiou (a to pokyn z mája 1994, existencia a vplyv skupiny vedúcich zamestnancov a vyhlásenia spoločnosti Nedri), by aj za predpokladu, že by boli preukázané, nemala vôbec vplyv na zodpovednosť žalobkyne, pretože domnienka skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu stačí na založenie zodpovednosti spoločnosti Hit Groep, ibaže by táto spoločnosť mohla vyvrátiť uvedenú domnienku, čo sa jej však zatiaľ nepodarilo.

140 Skutočnosť, že Hit Groep je holdingovou spoločnosťou, ktorá nevykonáva ani prevádzkovú činnosť, totiž nestačí na vyvrátenie domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu (pozri v tomto zmysle rozsudky Schunk a Schunk Kohlenstoff-Technik/Komisia, už citovaný v bode 125 vyššie, EU:T:2008:415, bod 63; Shell Petroleum a i./Komisia, už citovaný v bode 125 vyššie, EU:T:2011:355, bod 70 a citovanú judikatúru, a E.ON Ruhrgas a E.ON/Komisia, už citovaný v bode 125 vyššie, EU:T:2012:332, bod 283) a neposkytuje možnosť preniesť dôkazné bremeno, ako nesprávne tvrdí spoločnosť Hit Groep.

141 V tejto súvislosti skutočnosť, že materská spoločnosť by iba spravovala svoje podiely, je vzhľadom na jej spoločenskú povahu a predmet činnosti nepodstatná (pozri v tomto zmysle rozsudky Schunk a Schunk Kohlenstoff-Technik/Komisia, už citovaný v bode 125 vyššie, EU:T:2008:415, bod 70, et FMC/Komisia, už citovaný v bode 127 vyššie, EU:T:2011:282, bod 130). Okrem toho pripísanie protiprávneho správania spoločnosti Nedri jej materskej spoločnosti tak nevyžaduje preukázanie toho, že spoločnosť Hit Groep ovplyvňuje politiku dcérskej spoločnosti v konkrétnej oblasti, v ktorej dochádzalo k porušovaniu. (pozri v tomto zmysle rozsudky Shell Petroleum a i./Komisia, už citovaný v bode 125 vyššie, EU:T:2011:355, bod 70, a Eni/Komisia, už citovaný v bode 130 vyššie, EU:T:2011:356, bod 97).

142 Z toho vyplýva, že ani skutočnosť, že samotná materská spoločnosť nie je aktívna v sektore APC, nestačí na vyvrátenie domnienky skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu, čo vedie k odmietnutiu argumentácie spoločnosti Hit Groep v tejto súvislosti.

143 Navyše argumentácia spoločnosti Hit Groep, podľa ktorej z bežných podnikateľských činností vyplýva, že nemala vplyv na svoju dcérsku spoločnosť, musí byť tiež zamietnutá.

144 Domnienka skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu totiž nemôže byť vyvrátená iba preukázaním toho, že Nedri riadi svoju obchodnú politiku *stricto sensu*, ako je stratégia distribúcie alebo cien, bez toho, aby v tejto súvislosti prijímala od spoločnosti Hit Groep pokyny. Z toho vyplýva, že samostatnosť dcérskej spoločnosti nemožno preukázať ani len dôkazom o tom, že samostatne riadi špecifické aspekty svojej politiky týkajúcej sa obchodovania s výrobkami, ktorých sa týka porušenie.

145 Rovnako vzhľadom na to, že samostatnosť spoločnosti Nedri sa neposudzuje iba s ohľadom na aspekty prevádzkového riadenia podniku, skutočnosť, že dcérska spoločnosť v prospech materskej spoločnosti nikdy nevykonávala konkrétnu informačnú politiku na dotknutom trhu, nemôže stačiť na preukázanie jej samostatnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok FMC/Komisia, už citovaný v bode 127 vyššie, EU:T:2011:282, body 105 a nasl. a citovanú judikatúru).

146 Nijaká zo skutočností, ktoré uviedla Hit Groep, preto nemôže vyvrátiť domnienku skutočného uplatňovania rozhodujúceho vplyvu a tretí žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

– O dôvodnosti prvého a druhého žalobného dôvodu

147 Keďže podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora pripomenutej v bode 119 vyššie nie je potrebné preukázať osobnú účasť materskej spoločnosti na porušení, aby jej bolo určené rozhodnutie, ktorým sa jej ukladá pokuta z dôvodu, že sa dopustila porušenia, pričom argumentácia spoločnosti Hit Groep spočívajúca v tvrdení, že porušenie jej nemôže byť pripísané, pretože nie jeho páchateľom ani spolupáchateľom, nemôže uspieť.

148 V tomto rozsahu Komisia nemusela ani osobitne odôvodniť napadnuté rozhodnutie, pokiaľ ide o pripísanie porušenia spoločnosti Hit Groep ako materskej spoločnosti spoločnosti Nedri.

149 Prvý žalobný dôvod musí byť z tohto dôvodu zamietnutý v celom rozsahu.

150 Pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod, treba pripomenúť, že na účely účinného vykonávania pravidiel v oblasti hospodárskej súťaže sa môže zdať potrebné, aby sa zodpovednosť za kartel výnimočne pripísala nie pôvodnému prevádzkovateľovi, ale novému prevádzkovateľovi podniku, ktorý sa zúčastnil na karteli, za predpokladu, že sa môže skutočne považovať za nástupcu pôvodného prevádzkovateľa podniku, to znamená, keď aj naďalej prevádzkuje podnik, ktorý je účastníkom kartelu (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott vo veci ETI a i., už citované v bode 98 vyššie, EU:C:2007:404, body 75 a 76). Keby totiž nebola upravená nijaká iná možnosť sankcionovania subjektu odlišného od toho subjektu, ktorý sa dopustil porušenia, podniky by sa mohli vyhýbať sankciám jednoduchou zmenou totožnosti v dôsledku reštrukturalizácií, prevodov alebo iných právnych či organizačných zmien (pozri v tomto zmysle rozsudok ETI a i., už citovaný v bode 98 vyššie, EU:C:2007:775, bod 41).

151 Súdny dvor tak usúdil, že kritérium „hospodárskej kontinuity“ sa uplatní len v prípade, keď právnická osoba zodpovedná za prevádzkovanie podniku prestala právne existovať po tom, ako sa dopustila porušenia (rozsudky z 8. júla 1999, Komisia/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Zb., EU:C:1999:356, bod 145, a z 20. marca 2002, HFB a i./Komisia, T-9/99, Zb., EU:T:2002:70, bod 104), alebo v prípade vnútornej reštrukturalizácie podniku vzhľadom na štrukturálne väzby medzi pôvodným a novým prevádzkovateľom podniku, pokiaľ pôvodný prevádzkovateľ síce nevyhnutne neprestáva právne existovať, ale na dotknutom trhu už nevyvíja významnú hospodársku činnosť (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb., EU:C:2004:6, bod 359, a ETI a i., už citovaný v bode 117 vyššie, EU:C:2007:775, bod 41).

152 Je však potrebné konštatovať, ako uviedla Komisia, že na spoločnosť Hit Groep sa neuplatní nijaký z dvoch príkladov zamýšľaných Súdnym dvorom.

153 Ani Nedri ani Hit Groep totiž nezanikli – aj keď už nie sú súčasťou tej istej skupiny – a nedošlo k vnútornej reštrukturalizácii, v rámci ktorej by Hit Groep mala štrukturálne väzby s postupníkom.

154 Z toho vyplýva, že kritérium hospodárskej kontinuity, ktoré by odôvodňovalo pripísanie porušenia jedinej dcérskej spoločnosti, sa v prejednávanom prípade neuplatní a že Hit Groep sa nemôže odvolávať na túto judikatúru s cieľom namietať voči tomu, aby jej bola pripísaná solidárna zodpovednosť za porušenie, ktorého sa dopustila spoločnosť Nedri, zatiaľ čo túto spoločnosť ovládala na 100 %.

155 Navyše Komisia správne pripomenula, že sankcia za porušenia práva hospodárskej súťaže a s tým súvisiaca pokuta majú totiž tak odstrašujúci, ako aj represívny účinok a že sankcia sa naďalej uplatňuje na materskú spoločnosť, aj keď táto materská spoločnosť nepochybne obmedzila svoju hospodársku aktivitu, ako v prejednávanom prípade, ale zachovala si právnu existenciu, ktorá umožňuje, aby jej boli ukladané sankcie.

156 Argumentácia spoločnosti Hit Groep týkajúca sa absencie účinnosti sankcie, ktorá jej bola uložená, nemôže preto uspieť. Sankcionovanie spoločnosti Hit Groep nie je vôbec samo osebe neprimerané ani v rozpore s cieľom článku 101 ZFEÚ.

157 Napokon podľa žalobkyne z rozsudku z 24. marca 2011, Pegler/Komisia (T-386/06, Zb., EU:T:2011:115), vyplýva, že Komisia nemôže stanoviť sumu pokuty uloženej dcérskej spoločnosti na základe obratu jej bývalej materskej spoločnosti, ak sa v čase prijatia rozhodnutia pokuty podnik rozdelil, pretože obrat bývalej materskej spoločnosti viac neodráža hospodársku silu tohto podniku.

158 Podľa spoločnosti Hit Groep z toho vyplýva, že Komisia mala stanoviť sumu pokuty tak, aby táto suma zodpovedala skutočnej hospodárskej sile žalobkyne, ktorá bola vzhľadom na jej obmedzený obrat a absenciu hospodárskej aktivity v čase prijatia napadnutého rozhodnutia nulová, čo malo viesť Komisiu k sankcionovaniu len spoločnosti Nedri.

159 Táto argumentácia – v prípade ktorej treba uviesť, že bola po prvýkrát rozvinutá až štádiu repliky (bod 2.14) – však nemôže uspieť.

160 Na jednej strane sa bod 133 rozsudku Pegler/Komisia, už citovaný v bode 157 vyššie (EU:T:2011:115), na ktorý sa žalobkyňa odvoláva, týka odlišnej skutkovej a právnej situácie, než je situácia spoločností Nedri a Hit Groep. Týka sa totiž uplatnenia bodu 1.A štvrtého a piateho odseku usmernení k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESUO (Ú. v. ES C 9, 1988, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171), ktoré sa týkajú zvýšenia pokuty na účely dosiahnutia odstrašujúceho účinku.

161 Na druhej strane podľa judikatúry, len ak sa ukáže, že viaceré osoby, ktorým je rozhodnutie ukladajúce pokutu určené, tvoria podnik v zmysle hospodárskeho subjektu zodpovedného za sankcionované porušenie, a to ku dňu prijatia tohto rozhodnutia, sa môže horná hranica vypočítať na základe celkového obratu tohto podniku, teda všetkých jeho kumulovaných zložiek. Naproti tomu, ak sa táto hospodárska jednotka medzičasom rozpadla, každý subjekt, ktorému je rozhodnutie určené, má právo, aby sa naňho predmetná horná hranica uplatnila individuálne (rozsudok z 15. júna 2005, Tokai Carbon a i./Komisia, T-71/03, T-74/03, T-87/03 a T-91/03, EU:T:2005:220, bod 390).

162 Komisia však stanovila hornú hranicu na 10 % iba na základe obratu spoločnosti Hit Groep, pričom táto spoločnosť viac so spoločnosťou Nedri netvorila jeden podnik v čase prijatia napadnutého rozhodnutia.

163 V rozsahu, v akom žalobkyňa zamýšľa svojou argumentáciou spochybniť referenčný rok zohľadnený Komisiou, treba konštatovať, že táto argumentácia sa zamieňa s prvou časťou štvrtého žalobného dôvodu, ktorý sa týka presne tejto otázky, a na ktorú treba odkázať.

164 V dôsledku toho treba zamietnuť túto výhradu ako nedôvodnú bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o prípustnosti.

165 Druhý žalobný dôvod treba preto zamietnuť v celom rozsahu.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na rôznych pochybeniach v prípade skutočností zohľadnených na účely stanovenia sumy pokuty uloženej spoločnosti Hit Groep

O prvej časti založenej na tom, že Komisia porušila článok 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, ako aj zásady proporcionality a riadnej správy veci verejných tým, že nesprávne zohľadnila obrat spoločnosti Hit Groep za rok 2003

– Tvrdenia účastníkov konania

166 Hit Groep v podstate tvrdí, že Komisia, aby v jej prípade uplatnila obrat za rok 2003, ktorý za tento hospodársky rok predstavoval 69 345 000 eur, a nie obrat, ktorý dosiahla v roku 2009 a ktorý predstavoval 152 257 eur, nesprávne vychádzala z judikatúry vyplývajúcej z rozsudku zo 7. júna 2007, Britannia Alloys & Chemicals/Komisia (C-76/06 P, Zb., EU:C:2007:326), ktorá sa týka situácie, keď podnik nevykonával nijakú činnosť a nedosiahol nijaký obrat počas hospodárskeho roka predchádzajúceho roku prijatiu napadnutého rozhodnutia.

167 Hit Groep sa domnieva, že v tejto súvislosti je potrebné zohľadniť jej povahu holdingovej spoločnosti, ktorej bežná činnosť spočíva v nadobúdaní podielov, ich držbe, poberaní úrokov a predaji týchto podielov. Z tohto hľadiska sa jej situácia odlišovala od situácie, o ktorú išlo vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, už citovaný v bode 166 vyššie (EU:C:2007:326), a v ktorej podnik nebol holdingovou spoločnosťou, ale prevádzkový podnik.

168 Podľa žalobkyne sa obrat holdingovej spoločnosti totiž vyvíja súbežne s jej finančnou činnosťou a zachovanie určitej relatívne obmedzenej finančnej rezervy a minimálny obrat počas niekoľkých rokov treba považovať za bežné vykonávanie činností holdingovej spoločnosti.

169 Hit Groep spresňuje, že jej situácia sa odlišuje tiež od situácie, o ktorú išlo vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, už citovaný v bode 166 vyššie (EU:C:2007:326), keďže na rozdiel od tejto uvedenej veci v jej prípade ide o obdobie takmer siedmych rokov, počas ktorých mala nepochybne spomalenú činnosť, ktorú však treba považovať za jej bežnú činnosť.

170 V dôsledku toho Komisia postupovala nesprávne, keď neuplatnila článok 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003.

171 Okrem toho podľa nej z rozsudku Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, už citovaného v bode 166 vyššie (EU:C:2007:326), vyplýva, že účelom horenej hranice 10 % stanovenej v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 je zamedziť tomu, aby bola pokuta neprimeraná vzhľadom na veľkosť podniku a že predpokladá, aby dotknutý podnik vykonával obchodnú činnosť ku dňu, keď mu bola uložená pokuta.

172 Podľa spoločnosti Hit Groep z toho vyplýva, že Komisia mala pristúpiť k overeniu primeranosti pokuty, čo v rozpore so zásadami proporcionality a riadnej správy veci verejných neurobila napriek tomu, že disponovala všetkými dôkazmi potrebnými na tento účel.

173 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

– Posúdenie Všeobecným súdom

174 Podľa článku 23 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 1/2003 Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pokuty, keď úmyselne alebo z nedbalosti porušujú článok 101 ZFEÚ a článok 102 ZFEÚ. Pokuta uložená každému podniku a združeniu podnikov nepresiahne 10 % jeho celkového obratu v predchádzajúcom obchodnom roku.

175 Súdny dvor spresnil, že účelom hornej hranice obratu stanovenej v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 je vyhnúť sa tomu, aby pokuty uložené Komisiou boli neprimerané vo vzťahu k veľkosti dotknutého podniku (rozsudok Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, už citovaný v bode 166 vyššie, EU:C:2007:326, bod 24).

176 Ide teda o hornú hranicu jednotne uplatňovanú na všetky podniky a premenlivú v závislosti od veľkosti každého z nich, ktorá má odlišný a autonómny cieľ v porovnaní s kritériami závažnosti a dĺžky trvania porušenia. Uvedená hranica má len jediný možný dôsledok, a to ten, že suma pokuty stanovená na základe týchto kritérií sa zníži na najvyššiu povolenú úroveň. Jej uplatnenie znamená, že dotknutý podnik v zásade neplatí pokutu, ktorú by bol inak povinný zaplatiť v dôsledku posúdenia založeného na týchto kritériách (rozsudok z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb., EU:C:2005:408, body 281 až 283).

177 Inými slovami cieľ, ktorý sleduje zavedenie 10 % hornej hranice obratu každého podniku, ktorý sa podieľal na porušení, v článku 23 ods. 2, je najmä zamedziť, aby uloženie pokuty vo vyššej výške ako táto horná hranica prekročilo platobnú schopnosť podniku v čase, kedy je rozhodnuté o jeho zodpovednosti za porušenie a kedy mu Komisia uložila peňažnú sankciu (rozsudok zo 4. septembra 2014, YKK a i./Komisia, C-408/12 P, Zb., EU:C:2014:2153, bod 63).

178 Pokiaľ ide o „predchádzajúci obchodný rok“ v zmysle článku 23 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 1/2003, ten sa v zásade týka posledného úplného účtovného obdobia dotknutého podniku k dátumu prijatia rozhodnutia (rozsudok z 28. apríla 2010, Gütermann a Zwicky/Komisia, T-456/05 a T-457/05, Zb., EU:T:2010:168, bod 80; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, už citovaný v bode 166 vyššie, EU:C:2007:326, bod 32).

179 Tak z cieľov systému, ktorého súčasťou sú článok 23 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 1/2003, ako aj z judikatúry citovanej v bode 166 vyššie vyplýva, že uplatnenie hornej hranice 10 % predpokladá jednak, že Komisia má k dispozícii obrat za posledný obchodný rok, ktorý predchádza dátumu prijatia rozhodnutia, a jednak, že tieto údaje predstavujú úplné účtovné obdobie bežnej hospodárskej činnosti počas obdobia dvanástich mesiacov (rozsudky z 29. novembra 2005, Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, T-33/02, Zb., EU:T:2005:428, bod 38, a Gütermann a Zwicky/Komisia, už citovaný v bode 178 vyššie, EU:T:2010:168, bod 95).

180 Hoci z rozsudku Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, už citovaného v bode 166 vyššie (EU:C:2007:326, bod 32), vyplýva, že na účely výpočtu hornej hranice pokuty stanovenej v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 Komisia musí v zásade zohľadniť obrat, ktorý dotknutý podnik dosiahol za posledné úplné účtovné obdobie k dátumu prijatia rozhodnutia o uložení pokuty, z kontextu a cieľov sledovaných právnou úpravou, ktorej súčasťou je uvedené ustanovenie, vyplýva, že pokiaľ obrat za obchodný rok, ktorý predchádza prijatiu rozhodnutia Komisie, nepredstavuje úplné účtovné obdobie bežnej hospodárskej činnosti počas dvanástich mesiacov a neposkytuje tak nijaký použiteľný obraz o skutočnej hospodárskej situácii dotknutého podniku a náležitej výške pokuty, ktorá by mu mala byť uložená, uvedený obrat nemožno zohľadniť na účely stanovenia hornej hranice pokuty. V takomto prípade, ktorý nastane len za výnimočných okolností, je Komisia povinná uplatniť na účely stanovenia hornej hranice pokuty posledný úplný obchodný rok, ktorý odráža úplný rok bežnej hospodárskej činnosti (rozsudok z 12. decembra 2012, 1. garantovaná/Komisia, T-392/09, EU:T:2012:674, bod 86, potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom z 15. mája 2014, 1. garantovaná/Komisia, C-90/13 P, EU:C:2014:326).

181 V prejednávanej veci je nesporné, že v septembri 2009 Hit Groep informovala Komisiu v odpovedi na jej otázku, že 17. januára 2002 predala spoločnosť Nedri a 1. novembra 2004 všetky svoje ďalšie podiely a že v dôsledku toho k tomuto poslednému dátumu zastavila všetky svoje prevádzkové aktivity (príloha A 13 žaloby, s. 223 a 224). Hit Groep navyše Komisii oznámila svoj obrat za roky 2003 a 2004.

182 Vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 179 a 168 vyššie je preto potrebné usúdiť, že Komisia bez toho, aby sa dopustila pochybenia, prijala záver, že vzhľadom na to, že obrat za obchodný rok 2009 neposkytoval nijaký užitočnú informáciu o skutočnej hospodárskej situácii dotknutého podniku, bolo potrebné na účely stanovenia hornej hranice 10 % podľa článku 23 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 1/2003 uplatniť obrat za rok 2003, v ktorom došlo k poslednému úplnému účtovnému obdobiu bežnej hospodárskej činnosti počas obdobia dvanástich mesiacov.

183 Navyše treba odmietnuť tvrdenia žalobkyne týkajúce sa jej postavenia holdingovej spoločnosti a skutočnosť, že zachovanie relatívne obmedzenej finančnej rezervy a minimálneho obratu počas viacerých rokov (od roku 2005 do roku 2009) by mohlo byť považované za bežné vykonávanie činností holdingovej spoločnosti, čo by odôvodňovalo odkaz na jej obrat za rok 2009.

184 Tieto tvrdenia sú totiž v rozpore s vlastnými vyhláseniami žalobkyne týkajúcimi sa ukončenia jej prevádzkových činnosti v roku 2004, ktoré v skutočnosti potvrdzujú, že k „poslednému úplnému účtovnému obdobiu bežnej hospodárskej činnosti“ podniku počas obdobia dvanástich mesiacov došlo v roku 2003 a nie v roku 2009.

185 Navyše žalobkyňa pripomína, že bežná činnosť holdingovej spoločnosti spočíva v nadobúdaní podielov, v ich držbe, poberaní úrokov a predaji týchto podielov. Je však potrebné konštatovať, že v roku 2004 predala všetky svoje podiely a následne podľa vlastných vyjadrení iba zachovávala obmedzenú finančnú rezervu a minimálny obrat, čo by malo stačiť ako určujúci dôkaz o existencii bežnej hospodárskej činnosti uvedenej spoločnosti (pozri v tomto zmysle rozsudky Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, už citovaný v bode 179 vyššie, EU:T:2005:428, body 48 a nasl., a Gütermann a Zwicky/Komisia, už citovaný v bode 178 vyššie, EU:T:2010:168, bod 102).

186 V dôsledku toho Komisia neporušila ustanovenia článku 23 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 1/2003, tak ako ho vyložil Súdny dvor.

187 Z toho vyplýva, že Komisia tým, že sa na účely výpočtu hornej hranice 10 % stanovenej v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 odvolala na obchodný rok 2003, neporušila ani zásadu proporcionality ani zásadu riadnej správy veci verejných, pretože zohľadnila, tak ako mala zohľadniť, posledné úplné účtovné obdobie bežnej hospodárskej činnosti žalobkyne počas dvanástich mesiacov.

188 Prvá časť štvrtého žalobného dôvodu sa preto musí zamietnuť.

O druhej časti založenej na tom, že na spoločnosť Hit Groep sa malo uplatniť zníženie priznané spoločnosti Nedri podľa oznámenia o zhovievavosti

– Tvrdenia účastníkov konania

189 Hit Groep sa v podstate domnieva, že keďže je výlučne solidárne zodpovedná za pokutu uloženú jej bývalej dcérskej spoločnosti z dôvodu účasti tejto dcérskej spoločnosti na porušení, malo by sa na ňu automaticky uplatniť zníženie sumy pokuty priznané spoločnosti Nedri na základe zhovievavosti, čo Komisia nesprávne odmietla. Predaj spoločnosti Nedri, ku ktorému medzičasom došlo, nemohol mať v tomto ohľade dôsledky, pričom nemohol mať ani dôsledky na jej solidárnu zodpovednosť.

190 Žalobkyňa tvrdí, že hoci založenie zodpovednosti za porušenie spočíva v pojme podnik a že je solidárne zodpovedná z dôvodu svojho 100 % podielu na spoločnosti Nedri, rovnako treba určiť následný účinok dôsledkov tejto zodpovednosti pri stanovení sumy pokuty. V tejto súvislosti spochybňuje argumentáciu Komisie, podľa ktorej je takýto prístup nezlučiteľný s logikou oznámenia o zhovievavosti, a tvrdí, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, nie je „ďalším podnikom“, pokiaľ ide o stanovenie sumy pokuty.

191 Navyše sa domnieva, že Komisia sa nemôže odvolávať na judikatúru vyplývajúcu z rozsudku z 30. septembra 2009, Hoechst/Komisia (T-161/05, Zb., EU:T:2009:366), ktorá sa v podstate netýka porovnateľného prípadu.

192 Porušenia sa v prejednávnaom prípade totiž nedopustili postupne samotná žalobkyňa a Nedri, ale výlučne spoločnosť Nedri v období od 1. januára 1998 do 17. januára 2002.

193 Hit Groep sa tiež domnieva, že jej nemôže byť vytýkané, že nepodala žiadosť o zhovievavosť, pretože o ničom nevedela, v dôsledku čoho nedisponovala nijakou relevantnou informáciou.

194 Skutočnosť, že mohla vedieť o predmetnom konaní v rokoch 2003 a 2004 v nadväznosti na žiadosť Komisie o poskytnutie informácií, je v tejto súvislosti irelevantná, pretože sama predala spoločnosť nedri v roku 2002 a nemala odvtedy viac prístup k informáciám.

195 Komisia túto argumentáciou spochybňuje.

– Posúdenie Všeobecným súdom

196 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že jedine podniku, ktorý s Komisiou spolupracoval na základe oznámenia o zhovievavosti, možno priznať na základe tohto oznámenia zníženie pokuty, ktorá by bez tejto spolupráce bola uložená. Toto zníženie nemožno rozšíriť na spoločnosť, ktorá počas určitého obdobia trvania predmetného porušenia síce bola súčasťou hospodárskej jednotky tvorenej určitým podnikom, avšak v čase, keď tento podnik spolupracoval s Komisiou, už jeho súčasťou nebola. Vzhľadom na ciele sledované oznámením o zhovievavosti, ktoré spočívajú v podpore odhaľovania správania odporujúceho právu Únie v oblasti hospodárskej súťaže, a na účel zabezpečenia účinného uplatnenia tohto práva nič neodôvodňuje rozšírenie zníženia pokuty priznaného podniku na základe jeho spolupráce s Komisiou na podnik, ktorý tým, že v minulosti kontroloval oblasť činnosti, ktorej sa týkalo predmetné porušenie, neprispel sám k odhaleniu tohto porušenia (rozsudky z 30. apríla 2014, FLSmidth/Komisia, C-238/12 P, Zb., EU:C:2014:284, body 83 a 85, a Hoechst/Komisia, už citovaný v bode 191 vyššie, EU:T:2009:366, bod 76).

197 V prejednávanej veci Hit Groep viac neovládala spoločnosť Nedri v čase, keď Nedri požiadala o uplatnenie oznámenia o zhovievavosti, a neprispela k odhaleniu porušenia. Samotná žalobkyňa totiž spresňuje, že nebola o ničom informovaná, v dôsledku čoho nedisponovala nijakou relevantnou informáciou, ktorú by mohla poskytnúť Komisii.

198 V dôsledku toho sa na ňu nemôže uplatniť zníženie sumy pokuty, ktoré bolo priznané spoločnosti Nedri.

199 V zostávajúcej časti treba pripomenúť, že Hit Groep bola správne (pozri body 119 a 147 vyššie) pripísaná zodpovednosť za porušenie, ku ktorému došlo v období od 1. januára 1998 do 17. januára 2002, a to z dôvodu rozhodujúceho vplyvu, ktorý uplatňovala na svoju dcérsku spoločnosť, ako to vyplýva z článku 1 bodu 9 písm. b) napadnutého rozhodnutia. Obe spoločnosti, ktoré tvorili jeden a ten istý podnik v zmysle práva hospodárskej súťaže, tak boli následne solidárne zodpovedné za časť pokuty, ktorá im bola uložená.

200 Argumentácia spoločnosti Hit Groep, podľa ktorej sa porušenia dopustila spoločnosť Nedri a ona sama má byť zodpovedná iba solidárne, vyplýva z nesprávneho pochopenia napadnutého rozhodnutia.

201 Druhú časť štvrtého žalobného dôvodu preto treba zamietnuť.

O tretej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej jednak na tom, že Hit Groep, ktorá je solidárne zodpovedná za pokutu uloženú spoločnosti Nedri, mala *prorata temporis* zaplatiť len časť pokuty, ktorá jej bola uložená, a jednak na tom, že Komisia nesprávne vykonala výpočet, ktorý bol odlišný od sumy pokuty uloženej spoločnosti Hit Groep, a o štvrtej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na porušení zásady proporcionality a zásady rovnosti zaobchádzania

– Tvrdenia účastníkov konania

202 Hit Groep v podstate tvrdí, že jej zodpovednosť bola konštatovaná len vzhľadom na jej postavenie materskej spoločnosti spoločnosti Nedri a nie na základe porušenia článku 101 ZFEÚ, ktoré sa sama dopustila. Domnieva sa, že z napadnutého rozhodnutia totiž vyplýva, že Komisia sa obmedzila len na to, že ju považuje za zodpovednú za zaplatenie pokuty uloženej spoločnosti Nedri za obdobie od 1. januára 1998 do 17. januára 2002.

203 Hit Groep sa domnieva, že skutočnosť, že sa jej bola uložená vyššia pokuta než spoločnosti Nedri, je v rozpore s týmto posúdením, keďže jej zodpovednosť nemohla ísť nad rámec zodpovednosti spoločnosti Nedri v súlade s rozsudkom z 24. marca 2011, Tomkins/Komisia (T-382/06, Zb., EU:T:2011:112).

204 Podľa žalobkyne jej totiž mala byť pripísaná solidárna zodpovednosť za 48 dvestodvadsaťštvrtín pokuty uloženej spoločnosti Nedri *prorata temporis*. Taký proporcionálny výpočet by bol totiž v súlade s judikatúrou (rozsudok Akzo Nobel a i./Komisia, už citovaný v bode 126 vyššie, EU:C:2009:536). Pokuta, ktorá jej bola uložená, je preto neprimeraná.

205 Žalobkyňa spresňuje, že Komisia isto vychádza z rôznych rozsudkov Súdneho dvora a Všeobecného súdu, aby obhájila svoje stanovisko (rozsudky zo 16. novembra 2000, Stora Kopparbergs Bergslags/Komisia, C-286/98 P, Zb., EU:C:2000:630; Cascades/Komisia, C-279/98 P, Zb., EU:C:2000:626; zo 17. decembra 1991, Enichem Anic/Komisia, T-6/89, Zb., EU:T:1991:74, a HFB a i./Komisia, už citovaný v bode 151 vyššie, EU:T:2002:70), avšak táto judikatúra je podľa nej irelevantná, keďže na rozdiel od jej vlastnej situácie bola materská spoločnosť v týchto veciach spolupáchateľom porušenia.

206 Navyše Hit Groep v podstate tvrdí, že uplatnenie hornej hranice 10 % obratu nestačí na to, aby v prejednávanom prípade bola suma pokuty primeraná, a že dĺžka trvania jej osobnej zodpovednosti mala byť zohľadnená po uplatnení tejto hornej hranice. V tejto súvislosti spresňuje, že rozsudok z 3. marca 2011, Siemens a VA Tech Transmission & Distribution/Komisia (T-122/07 až T-124/07, Zb., EU:T:2011:70), potvrdzuje, že výpočet sumy pokuty sa nekončí uplatnením hornej hranice 10 % a že Komisia má v tomto štádiu ešte povinnosť posúdiť konečnú sumu uložených pokút z hľadiska zásady proporcionality.

207 Hit Groep uvádza, že pokuta, ktorá jej bola uložená a ktorá sa týka porušenia, ktoré trvalo štyri roky, je v skutočnosti o 27 % vyššia než pokuta, ktorá bola uložená spoločnosti Nedri, v prípade ktorej bolo stanovené obdobie trvania porušenia 18 rokov a 8 mesiacov.

208 Podľa žalobkyne však samotné uplatnenie hranice 10 % nestačí na nápravu alebo odstránenie diskriminácie medzi ňou a spoločnosťou Nedri.

209 Túto nápravu mohla Komisia vykonať v rámci posúdenia schopnosti spoločnosti Hit Groep prispieť k vyšetreniu kartelu, avšak aj nad rámec tejto možnosti mala Komisia možnosť napraviť problém uplatnením zásady proporcionality a zásady rovnosti zaobchádzania.

210 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

– Posúdenie Všeobecným súdom

211 Po prvé spoločnosti Hit Groep bola správne pripísaná zodpovednosť za porušenie v období od 1. januára 1998 do 17. januára 2002 z dôvodu rozhodujúceho vplyvu, ktorý uplatňovala na svoju dcérsku spoločnosť, tak ako vyplýva z článku 1 bodu 9 písm. b) napadnutého rozhodnutia. Obe spoločnosti, ktoré tvorili jeden a ten istý podnik v zmysle práva hospodárskej súťaže, tak boli následne solidárne zodpovedné za pokutu vo výške 5 056 500 eur, pričom Hit Groep bola okrem toho uložená pokuta vo výške 1 877 500 eur.

212 Z dôvodov uvedených v bodoch 146 a 187 vyššie treba odmietnuť argumentáciu spoločnosti Hit Groep, podľa ktorej sa porušenia dopustila iba spoločnosť Nedri a ona sama mala byť zodpovedná iba solidárne, pričom táto argumentácia vyplýva z nesprávneho pochopenia napadnutého rozhodnutia.

213 Po druhé bolo už nepochybne rozhodnuté, že ak sa materská spoločnosť materiálne nezúčastnila na karteli a jej zodpovednosť sa zakladá iba na účasti jej dcérskej spoločnosti na tomto karteli, potom je zodpovednosť materskej spoločnosti v danom prípade úplne odvodená, vedľajšia a závisí od zodpovednosti jej dcérskej spoločnosti, a preto nemôže ísť nad rámec zodpovednosti tejto dcérskej spoločnosti (rozsudok Tomkins/Komisia, už citovaný v bode 203 vyššie, EU:T:2011:112, bod 38, potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom z 22. januára 2013, Komisia/Tomkins, C-286/11 P, Zb., EU:C:2013:29, bod 39).

214 Táto judikatúra však v prípade, že dve samostatné právnické osoby, akými sú materská spoločnosť a jej dcérska spoločnosť, netvoria v čase prijatia rozhodnutia, ktorým sa im ukladá pokuta, viac jeden podnik v zmysle článku 101 ZFEÚ, nemá pri výpočte sumy pokuty vplyv na zohľadnenie skutočností, ktoré sú vlastné každej z týchto spoločností.

215 Za predpokladu, že dve rozdielne právnické osoby, ako materská spoločnosť a jej dcérska spoločnosť, ku dňu prijatia rozhodnutia, ktorým im je uložená pokuta za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže, už netvoria jeden podnik v zmysle článku 101 ZFEÚ, každá z nich má právo, aby bola voči nej uplatnená horná hranica 10 % z obratu (rozsudok z 26. novembra 2013, Kendrion/Komisia, C-50/12 P, Zb., EU:C:2013:771, bod 57).

216 To isté platí, pokiaľ ide o prípadné uplatnenie zhovievavosti, o ktorú nemôže žiadať spoločnosť, ktorá síce bola počas určitého obdobia trvania predmetného porušenia súčasťou hospodárskej jednotky tvorenej určitým podnikom, avšak v čase, keď tento podnik spolupracoval s Komisiou, už jeho súčasťou nebola (pozri judikatúru pripomenutú v bode 196 vyššie).

217 Po tretie treba konštatovať, že v prejednávanom prípade Komisia najskôr určila základnú sumu pokuty (oddiel 19.1 napadnutého rozhodnutia). V rámci toho usúdila, že v prípade spoločností Nedri (18 rokov a 8 mesiacov) a Hit Groep (4 roky) bolo potrebné uplatniť odlišné obdobie porušenia (odôvodnenie 956 napadnutého rozhodnutia).

218 Na základe toho usúdila, že suma pokuty, ktorá mala byť uložená spoločnosti Nedri predstavovala 113 000 000 eur a suma pokuty, ktorá mala byť uložená spoločnosti Hit Groep predstavovala 29 000 000 eur (odôvodnenie 963 napadnutého rozhodnutia v znení vyplývajúcom z prvého rozhodnutia o zmene).

219 V prípade neexistencie priťažujúcich alebo poľahčujúcich okolností Komisia ďalej usúdila, že suma pokút, ktoré sa majú uložiť, zostala v prípade spoločnosti Nedri 113 000 000 eur a v prípade spoločnosti Hit Groep 29 000 000 eur (odôvodnenie 1057 napadnutého rozhodnutia v znení vyplývajúcom z prvého rozhodnutia o zmene).

220 Komisia následne správne uplatnila hornú hranicu 10 % obratu každého z oboch podnikov (odôvodnenie 1060 napadnutého rozhodnutia; pozri tiež judikatúru pripomenutú v bode 215 vyššie).

221 Komisia tak usúdila, že suma pokuty, ktorá sa má uložiť spoločnosti Nedri predstavuje 6 742 000 eur (teda 10 % obratu spoločnosti Nedri v roku 2009), a suma pokuty, ktorá sa má uložiť spoločnosti Hit Groep, predstavuje 6 934 000 eur, teda 10 % obratu spoločnosti Hit Groep za rok 2003 (odôvodnenie 1071 napadnutého rozhodnutia v znení vyplývajúcom z prvého rozhodnutia o zmene).

222 Komisia následne správne znížila sumu pokuty spoločnosti Nedri o 25 % z dôvodu jej spolupráce, čo je zníženie, ktoré sa nemohlo uplatniť na žalobkyňu (odôvodnenie 1087 napadnutého rozhodnutia; pozri tiež judikatúru pripomenutú v bode 196 vyššie).

223 Na základe toho Komisia prijala záver, že suma pokuty, ktorá má byť uložená spoločnosti Nedri, predstavuje 5 056 000 eur a že suma pokuty, ktorá sa má uložiť spoločnosti Hit Groep, predstavuje 6 934 000 (odôvodnenie 1057 napadnutého rozhodnutia), pričom Hit Groep a Nedri sú solidárne zodpovedné za zaplatenie pokuty vo výške 5 056 000 eur (článok 2 napadnutého rozhodnutia).

224 Hit Groep sa v podstate domnieva, že suma pokuty, ktorá jej bola uložená a ktorá je vyššia než suma, ktorá bola uložená spoločnosti Nedri, správne neodráža dĺžku trvania porušenia, ktorá bola v ich jednotlivých prípadoch uplatnená, teda 18 rokov a 8 mesiacov v prípade spoločnosti Nedri a iba 4 roky v prípade spoločnosti Hit Groep.

225 Je však potrebné zohľadniť skutočnosť, že konečná suma pokút uložených týmto dvom spoločnostiam vyplýva jednak z obmedzenia vykonaného uplatnením hornej hranice 10 % ich obratu (rozsudok Kendrion/Komisia, už citovaný v bode 215 vyššie, EU:C:2013:771, body 57 a 58) a jednak zo zníženia sumy pokuty, ktoré bolo priznané spoločnosti Nedri na základe zhovievavosti.

226 Pred uplatnením tejto hornej hranice totiž pokuta, ktorá mala byť uložená každej z týchto dvoch spoločností, zohľadňovala náležite príslušnú dĺžku trvania zodpovednosti týchto spoločností a správne jednotlivé referenčné roky, pokiaľ ide o obrat, ktorý sa mal použiť na účely uplatnenia hornej hranice 10 %.

227 Komisia v dôsledku toho dodržala zásadu rovnosti zaobchádzania, keďže rozdiely medzi príslušnými situáciami dvoch spoločností boli náležite zohľadnené (pozri v tomto zmysle rozsudok Dansk Rørindustri a i./Komisia, už citovaný v bode 176 vyššie, EU:C:2005:408, body 321 až 323).

228 Pokiaľ ide o porušenie zásady proporcionality, je potrebné usúdiť, že okrem toho, že Komisia zohľadnila príslušnú dĺžku trvania porušenia každej zo spoločností, tak aby dohliadla na primeranosť sankcie, ktorú týmto spoločnostiam uložila, toto porušenie nemohlo vyplývať iba z poukázania na rozdiel v konečnej sume pokút uložených obom spoločnostiam (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. júla 2006, Hoek Loos/Komisia, T-304/02, Zb., EU:T:2006:184, body 85 a 86).

229 V dôsledku toho musia byť tretia a štvrtá časť štvrtého žalobného dôvodu zamietnuté, a preto treba zamietnuť tento žalobný dôvod v celom rozsahu.

O piatom žalobnom dôvode uvedenom subsidiárne a založenom na porušení primeranej lehoty Komisiou

Tvrdenia účastníkov konania

230 Hit Groep tvrdí, že dodržanie primeranej lehoty v rámci správnych konaní v oblasti hospodárskej súťaže predstavuje všeobecnú zásadu práva.

231 Ďalej uvádza, že prekročenie primeranej lehoty môže viesť k zrušeniu konečného rozhodnutia a že v prípade, ak by bolo zrušenie vylúčené, môže byť suma pokuty znížená na základe spravodlivého zaobchádzania alebo s cieľom dosiahnuť primeranú kompenzáciu.

232 Hit Groep pripomína, že primeranosť lehoty má byť posúdená na základe okolností prejednávanej veci, a to najmä vzhľadom na kontext, správanie účastníkov konania počas konania, zložitosť veci a význam veci pre dotknutých účastníkov konania. Pripomína tiež, že začiatkom plynutia lehoty je dátum prvého vyšetrovacieho opatrenia Komisie, ktorý má významný vplyv na situáciu dotknutých podnikov. Takisto treba zohľadniť priemernú lehotu v podobných veciach.

233 V prejednávanom prípade však medzi inšpekciami v septembri 2002 a prijatím konečného rozhodnutia v júny 2010 uplynulo 94 mesiacov. Hit Groep sa domnieva, že táto lehota je neprimeraná tým viac, že vec sa zakladá na žiadostiach o zhovievavosť, na základe ktorých mohla Komisia preukázať porušenie. Navyše správanie spoločnosti Hit Groep nijakým spôsobom nezakladalo meškania v rámci konania. Komisia však nepriznala nijaké zníženie sumy pokuty z dôvodu prekročenia primeranej lehoty. Hit Groep preto žiada Všeobecný súd, aby jej priznal také zníženie v rozsahu, v akom to uzná za vhodné.

234 Hit Groap sa napokon domnieva, že jej neprináleží preukázať, že jej právo na obhajobu bolo porušené, keďže táto požiadavka sa týka len zrušenia napadnutého rozhodnutia; Hit Groep však žiadala iba zníženie sumy pokuty z dôvodu porušenia primeranej lehoty.

235 Rovnako sa domnieva, že jej neprináleží poukazovať na osobitné okolnosti odôvodňujúce zníženie sumy pokuty – prípadne až na nulu – keďže prekročenie primeranej lehoty samo osebe predstavuje porušenie článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, a článku 41 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie. Nešlo by o dodatočné zníženie vo vzťahu k zníženiu, ktoré by priznala Komisia. V dôsledku toho by Komisii prináležalo preukázať, že existujú osobitné okolnosti, ktoré by v prejednávanom prípade odôvodňovali prekročenie primeranej lehoty.

236 Napokon Hit Groep uvádza, že porovnateľná dĺžka správneho konania v skorších veciach viedla k zníženiu sumy pokuty Komisiou z jej vlastného podnetu.

237 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

Posúdenie Všeobecným súdom

– Pripomenutie zásad

238 Po prvé dodržiavanie primeranej lehoty pri vedení správnych konaní v oblasti politiky hospodárskej súťaže je všeobecnou zásadou práva Únie, ktorej dodržiavanie súdy Únie zaručujú (pozri rozsudok z 19. decembra 2012, Heineken Nederland a Heineken/Komisia, C-452/11 P, EU:C:2012:829, bod 97 a citovanú judikatúru).

239 Zásada primeranej lehoty správneho konania bola potvrdená článkom 41 ods. 1 Charty základných práv, podľa ktorého „každý má právo, aby inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote“ (rozsudok z 5. júna 2012, Imperial Chemical Industries/Komisia, T-214/06, Zb., EU:T:2012:275, bod 284).

240 Po druhé primeranosť dĺžky konania sa musí posúdiť v závislosti od okolností každej veci, najmä od jej kontextu, správania účastníkov konania počas konania, jej významu pre rôzne dotknuté podniku a jej zložitosti (pozri v tomto zmysle rozsudok Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, už citovaný v bode 131 vyššie, EU:T:1999:80, bod 126), ako aj prípadne od informácií a odôvodnení, ktoré je Komisia schopná získať, pokiaľ ide o vyšetrovacie úkony vykonané počas správneho konania.

241 Po tretie Súdny dvor už rozhodol, že správne konanie môže viesť k preskúmaniu v rámci dvoch po sebe idúcich fáz, pričom každá z ich má vlastnú vnútornú logiku. Prvá fáza, ktorá trvá až do oznámenia o výhradách, začína plynúť odo dňa, keď Komisia na základe právomocí, ktoré jej zveril normotvorca Únie, prijala opatrenia zahrňujúce výhradu, že došlo k porušeniu, a musí Komisii umožniť zaujať postoj k ďalšiemu smerovaniu konania. Druhá fáza sama osebe trvá od oznámenia výhrad až po prijatie konečného rozhodnutia. Táto fáza má Komisii umožniť prijať konečné rozhodnutie o vytýkanom porušení. (rozsudok z 21. septembra 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Komisia, C-105/04 P, Zb., EU:C:2006:592, bod 38).

242 Po štvrté z judikatúry vyplýva, že porušenie zásady primeranej lehoty môže viesť k dvom druhom následkov.

243 Na jednej strane, ak malo porušenie primeranej lehoty dopad na výsledok konania, môže také porušenie viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. septembra 2006, Technische Unie/Komisia, C-113/04 P, Zb., EU:C:2006:593, bod 48 a citovanú judikatúru).

244 Je potrebné spresniť, že pokiaľ ide o uplatnenie pravidiel hospodárskej súťaže, prekročenie primeranej lehoty totiž môže predstavovať dôvod na zrušenie len v prípade rozhodnutí, ktorými sa konštatujú porušenia, pokiaľ bolo preukázané, že porušením tejto zásady došlo k zásahu do práva dotknutých podnikov na obhajobu. Okrem tohto osobitného prípadu nedodržanie povinnosti rozhodnúť v primeranej lehote nemá vplyv na platnosť správneho konania podľa nariadenia č. 1/2003 (pozri rozsudok zo 16. decembra 2003, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Komisia, T-5/00 a T-6/00, Zb., EU:T:2003:342, bod 74 a citovanú judikatúru, v tejto súvislosti potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Komisia, už citovaný v bode 241 vyššie, EU:C:2006:592, body 42 a 43).

245 Keďže však rešpektovanie práva na obhajobu, teda zásady, ktorej základná povaha bola opätovne zdôrazňovaná v judikatúre Súdneho dvora (rozsudok z 9. novembra 1983, Nederlandsche Banden Industrie Michelin/Komisia, 322/81, Zb., EU:C:1983:313, bod 7), má zásadnú dôležitosť v takých konaniach, akým je konanie v tejto veci, je potrebné zabrániť tomu, aby mohlo dôjsť k nenapraviteľnému poškodeniu týchto práv z dôvodu neprimeranej dĺžky fázy vyšetrovania a aby táto dĺžka trvania mohla brániť zabezpečeniu dôkazov smerujúcich k vyvráteniu existencie takých správaní, pre ktoré by voči dotknutým podnikom mohla byť vyvodzovaná zodpovednosť. Z tohto dôvodu sa preskúmanie prípadných prekážok výkonu práva na obhajobu nesmie obmedzovať na samotnú fázu, v ktorej dochádza k plnému uplatneniu týchto práv, teda na druhú fázu správneho konania. Posúdenie zdroja prípadného oslabenia účinnosti práva na obhajobu sa musí vzťahovať na celé konanie, opierajúc sa o celkovú dĺžku tohto konania (rozsudok Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Komisia, už citovaný v bode 241 vyššie, EU:C:2006:592, bod 50).

246 Na druhej strane, ak porušenie primeranej lehoty nemá vplyv na výsledok konania, potom také porušenie môže viesť Všeobecný súd v rámci výkonu jeho neobmedzenej právomoci k tomu, aby primeraným spôsobom napravil porušenie vyplývajúce z prekročenia primeranej lehoty správneho

konania tým, že prípadne zníži sumu uloženej pokuty (pozri v tomto zmysle rozsudok Technische Unie/Komisia, už citovaný v bode 243 vyššie, EU:C:2006:593, body 202 až 204, a rozsudok zo 16. júna 2011, Heineken Nederland a Heineken/Komisia, T-240/07, Zb., EU:T:2011:284, body 429 a 434, potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom Heineken Nederland a Heineken/Komisia, už citovaný v bode 238 vyššie, EU:C:2012:829, bod 100).

– Posúdenie v prejednávanej veci

247 Z uvedeného vyplýva, že aby dlhotrvajúce správne konanie mohlo viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia alebo zníženiu sumy pokuty, musí byť dĺžka trvania tohto konania posúdená ako neprimeraná.

248 V prejednávanej veci sa správne konanie skladalo zo štyroch po sebe idúcich fáz.

249 Prvá fáza sa začala 9. januára 2002, pričom Bundeskartellamt predložil Komisii dokumenty uvedené v bode 26 vyššie, a skončila sa 30. septembra 2008 prijatím oznámenia o výhradách.

250 Druhá fáza sa teda začala (pozri body 37 až 42 vyššie) a skončila sa prijatím pôvodného rozhodnutia 30. júna 2010.

251 Po podaní prvej série žalôb (pripomenutých v bode 10 vyššie) Komisia prijala 30. septembra 2010 prvé rozhodnutie o zmene (pozri bod 4 vyššie), aby opravila rôzne pochybenia, ktoré zistila v pôvodnom rozhodnutí, čím sa skončila tretia fáza správneho konania.

252 Napokon 4. apríla 2011 bola skončená štvrtá fáza správneho konania tým, že Komisia prijala druhé rozhodnutie o zmene, ktorým Komisia súhlasila so znížením sumy pokuty uloženej na jednej strane spoločnostiam ArcelorMittal, ArcelorMittal Verderio, ArcelorMittal Fontaine a ArcelorMittal Wire France a na druhej strane spoločnostiam SLM a Ori Martin (pozri bod 6 vyššie).

253 Na úvod treba uviesť, že žalobný dôvod uvedený žalobkyňou sa týka iba dvoch prvých fáz správneho konania.

254 Dňa 17. decembra 2013 v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 Rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 Všeobecný súd adresoval Komisii písomnú otázku, aby získal podrobný opis vynaloženej starostlivosti v nadväznosti na inšpekcie, ktoré sa uskutočnili 19. a 20. septembra 2002, a to až do prijatia pôvodného rozhodnutia.

255 Komisia vyhovela tejto žiadosti podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 6. februára 2014.

256 Kópia odpovede Komisie bola zaslaná žalobkyni 7. februára 2014 prostredníctvom kancelárie Všeobecného súdu.

257 Komisia vo svojej odpovedi podrobne a presvedčujúco opisuje úlohy, ktoré splnila počas celého správneho konania, dôvody, pre ktoré konanie trvalo od roku 2002 do roku 2010.

258 Dĺžku trvania správneho konania v prejednávanom prípade vysvetľujú viaceré skutočnosti.

259 V tejto súvislosti treba zohľadniť dĺžku trvania kartelu (viac ako 18 rokov), jeho osobitne široký geografický rozmer (kartel sa týkal väčšiny členských štátov), organizáciu kartelu na geografickej a časovej úrovni (jednotlivé kluby opísané v bodoch 46 až 58 vyššie), počet stretnutí, ktoré sa uskutočnili v rámci rôznych klubov (viac ako 5000), počet dotknutých podnikov (17), počet žiadostí o zhovievavosť (pozri body 27 a 32 a nasl. vyššie) a osobitne významný objem dokumentov poskytnuté v tomto rámci alebo získané počas inšpekcií a vyhotovené v rôznych jazykoch, ktoré musela preskúmať

Komisia, rôzne žiadosti o poskytnutie dodatočných informácií, ktoré musela Komisia zaslať rôznym dotknutým spoločnostiam postupne podľa toho, ako sa vyvíjalo porozumenie kartelu (pozri bod 29 a nasl. a bod 42 a nasl. vyššie), počet adresátov oznámenia o výhradách (viac ako 40), počet jazykov konania (8), ako rôzne žiadosti týkajúce sa schopnosti prispieť k odhaleniu kartelu (14).

260 Na základe informácií poskytnutých Komisiou, ktoré svedčia o osobitnej zložitosti veci, Všeobecný súd napriek osobitnej dĺžke trvania prvých dvoch fáz konania usudzuje, že dĺžku konania nemožno posúdiť ako neprimeranú. V dôsledku toho Komisia neporušila primeranú lehotu, a preto treba zamietnuť piaty žalobný dôvod.

O šiestom žalobnom dôvode predloženom spoločnosťou Hit Groep v rámci jej repliky a založenom na tom, že Komisia na účely stanovenia sumy pokuty vychádzala z nesprávneho obdobia

Tvrdenia účastníkov konania

261 Hit Groep tvrdí, že Komisia po prvýkrát až v bodoch 23 až 25 vyjadrenia k žalobe uviedla úplne a podrobne spôsob, akým vypočítala sumu pokuty, ktorú jej uložila.

262 Domnieva sa, že tento spôsob výpočtu nevyplýva ani z oznámenia o výhradách ani z napadnutého rozhodnutia.

263 Hit Groep uvádza, že základná suma, z ktorej vychádzala Komisia na účeli výpočtu sumy pokuty, ktorá jej bola uložená, predstavuje 30 584 561 eur. Navyše z poznámky pod čiarou, ktorá sa nachádza v bode 25 vyjadrenia k žalobe, vyplýva, že táto suma predstavuje hodnotu tovaru predaného v období od 9. januára 1996 do 19. septembra 2002.

264 Táto poznámka pod čiarou spresňuje:

„Ide o hodnotu tovaru predaného v období od 9.1.1996 do 19.9.2002. Komisia pre každé z piatich období kartelu (od 1.1.1984 do 31.12.1985; od 1.1.1986 do 14.12.1992; od 15.12.1992 do 31.12.1993; od 1.1.94 do 8.1.1996; od 9.1.1996 do 19.9.2002) určila hodnotu predajov, následne ich vynásobila príslušným faktorom pre dĺžku trvania porušenia. Na účely prehľadu rozhodnutie o zmene preberá tieto hodnoty predajov do tabuľky doplnenej do odôvodnenia 935 rozhodnutia“.

265 Hit Groep ďalej uvádza, že prvé rozhodnutie o zmene doplnilo do odôvodnenia 935 napadnutého rozhodnutia tabuľku, v ktorej však jej názov nie je uvedený.

266 Tvrdí, že tieto spresnenia boli po prvýkrát uvedené až vo vyjadrení k žalobe.

267 Pripomína však, že jej bola pripísaná solidárna zodpovednosť za porušenie, ktorého sa dopustila spoločnosť Nedri v období od 1.januára 1998 do 17. januára 2002, zatiaľ čo Komisia na účely stanovenia hodnoty predajov dosiahnutých spoločnosťou Nedri vychádzala z obdobia od 9. januára 1996 do 19.septembra 2002.

268 Hit Groep sa domnieva, že preto jej bola uložená pokuta na základe zjavne dlhšieho obdobia než obdobie, za ktoré jej mala byť pripísaná zodpovednosť.

269 Domnieva sa však, že počet rokov, za ktoré je podniku pripísaná zodpovednosť, treba zohľadniť na účely výpočtu sumy pokuty.

270 Hit Groep napokon tvrdí, že z odôvodenia 5 druhého rozhodnutia o zmene vyplýva, že Komisia pripisuje materským spoločnostiam solidárnu zodpovednosť „len pokiaľ ide o časť pokuty, ktorá zodpovedá obdobia, počas ktorého materská spoločnosť tvorila s dotknutými dcérskymi spoločnosťami jeden podnik“, zatiaľ čo pokuta, ktorá jej bola uložená, bola vyššia než pokuta uložená spoločnosti Nedri.

271 Komisia spochybňuje túto argumentáciu.

Posúdenie Všeobecným súdom

272 Listami zo 6. mája a 26. júla 2011 Hit Groep požiadala Všeobecný súd o možnosť doplniť svoje žalobné dôvody po tom, čo sa podľa svojho názoru dozvedela o informáciách týkajúcich sa spôsobu výpočtu sumy pokuty, ktorý bol po prvýkrát uvedený vo vyjadrení Komisie k žalobe.

273 List zo 6. mája 2011 bol podaný v lehote, ktorá jej bola poskytnutá na predloženie repliky a ktorá uplynula 17. mája 2011.

274 Komisia v podstate tvrdí, že predmetné informácie boli už k dispozícii tak v pôvodnom rozhodnutí (odôvodnenie 927 a nasl.), ako aj v prvom rozhodnutí o zmene (odôvodnenia 930 a 932 a priložená tabuľka), a že tento žalobný dôvod je nový a teda neprípustný.

275 Na jednej strane treba uviesť, že odôvodnenia 930, 932 a 933 napadnutého rozhodnutia znejú:

„930 V súlade s predloženými pripomienkami týkajúcimi sa dĺžky účasti na porušení (pozri kapitoly VI a VII) je posledným úplným rokom účasti na porušení rok 2000 v prípade spoločnosti DWK a rok 2001 v prípade všetkých ostatných podnikov, ktorým je určené toto rozhodnutie.

…

932 Dotknutá geografická oblasť sa postupne vyvíjala. Od roku 1984 do roku 1995 (obdobie klubu Zurich) pokrývala Nemecko, Francúzsko, Taliansko, Holandsko, Belgicko, Luxembursko, Španielsko a Rakúsko. Od roku 1992 (pod dojednaniami klubu España) pokrývala tiež Portugalsko. Od roku 1996 do roku 2002 (obdobie krízy klubu Zurich, v čase, keď bolo pripravené dojednanie klubu Europe v oblasti kvót, obdobie klubu Europe a obdobie expanzie) pokrývala geografická oblasť tie isté krajiny ako v období klubu Zurich vrátane Portugalska, ako aj Dánska, Švédska, Fínska a Nórska (pozri oddiely 9.1.1 až 9.1.5). To bolo zohľadnené vo výpočte hodnoty predajov, pričom boli vylúčené predaje dosiahnuté v Portugalsku pred 15. decembrom 1992 a predaje dosiahnuté v Dánsku, Švédsku, Fínsku a Nórsku pred 9. januárom 1996.

933 Komisia okrem toho konštatuje, že hodnotu predajov v Španielsku, Rakúsku, Fínsku, Švédsku a Nórsku nemožno zohľadniť v prípade celého obdobia trvania porušenia, keďže Španielsku pristúpilo k ES až 1. januára 1986 a Dohoda o EHP nadobudla účinnosť až 1. januára 1994. Predaje dosiahnuté v týchto krajinách pred 1. januárom 1986 a 1. januárom 1994 sú preto vylúčené z výpočtu týkajúcom sa hodnoty predajov. Táto skutočnosť je preskúmaná v oddiele 19.1.6.“

276 Navyše v prvom rozhodnutí o zmene Komisia uviedla:

„5) Na účely ozrejmenia výpočtu hodnoty predajov, ktorá je základom rozhodnutia v prípade jednotlivých období uvedených v oddiele 19.1.2, mali byť v poslednej časti odôvodnenia 935 uvedené tieto údaje:

…

— 9. Nedri (odpoveď z 30. júna 2009):

— 01.01.1984 – 31.12.1985: 30 157 611 eur

— 01.01.1986 – 14.12.1992: 30 389 997 eur

— 15.12.1992 – 31.12.1993: 30 389 997 eur

— 01.01.1994 – 08.01.1996: 30 389 997 eur

— 09.01.1996 – 19.09.2002: 30 584 561 eur.“

277 Navyše z článku 3 bodu 22 prvého rozhodnutia o zmene vyplýva, že toto rozhodnutie bolo určené spoločnosti Hit Groep.

278 Komisia tak správne tvrdí, že predmetné informácie neboli po prvýkrát oznámené spoločnosti Hit Groep vo vyjadrení k žalobe.

279 Hit Groep mohla nepochybne požiadať o úpravu svojich žalobných návrhov v nadväznosti na prvé rozhodnutie o zmene, avšak vo dvojmesačnej lehote na podanie žaloby.

280 Aby bol návrh na úpravu žalobných návrhov prípustný, musí byť podaný v lehote na podanie žaloby stanovenej v článku 263 šiestom odseku ZFEÚ (rozsudky zo 16. decembra 2011, Enviro Tech Europe a Enviro Tech International/Komisia, T-291/04, Zb., EU:T:2011:760, bod 96, a zo 6. septembra 2013, Bank Melli Iran/Rada, T-35/10 a T-7/11, Zb., EU:T:2013:397, bod 55).

281 V prejednávanom prípade však lehota na podanie žaloby proti prvému rozhodnutiu o zmene dávno uplynula v čase, keď žalobkyňa podala svoju žiadosť v liste zo 6. mája 2011.

282 Z toho vyplýva, že tento žalobný dôvod je neprípustný.

283 V každom prípade je tento žalobný dôvod nedôvodný, pretože Komisia bez toho, aby sa dopustila pochybenia, na účely výpočtu sumy pokuty uloženej spoločnosti Hit Groep usúdila, že hodnota predajov predstavovala 30 584 561 eur a túto sumu následne vynásobila koeficientom 4 s cieľom zohľadniť dĺžku trvania porušenia, ktorú bolo možné pripísať spoločnosti Hit Groep. Žalobkyňa na rozdiel od jej tvrdení totiž nebola sankcionovaná za dlhšie obdobie, než je obdobie, za ktoré jej bola pripísaná zodpovednosť (pozri body 217 a 226 vyššie).

284 V dôsledku toho musí byť tento žalobný dôvod zamietnutý.

O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení primeranej lehoty, ktorého sa dopustil Všeobecný súd

285 Počas pojednávania žalobkyňa v podstate tvrdila, že Všeobecný súd porušil primeranú lehotu na účely vybavenia jej žaloby, z čoho sa mali vyvodiť dôsledky pre sumu pokuty, ktorú mala zaplatiť.

286 Je potrebné konštatovať, že taká výhrada, pokiaľ je predložená v rámci tej istej žaloby, akou je žaloba v prípade konania, v ktorom sa tvrdí, že bola porušená zásada primeranej lehoty, je neprípustná.

287 Rozhodovacie zloženie rozhodujúce o žalobe by totiž v prípade, že by preskúmalo túto výhradu, mohlo dospieť k rozhodnutiu o nesprávnosti alebo protiprávnosti svojho vlastného konania, čo by mohlo u žalobcu vyvolať oprávnené pochybnosti týkajúce sa objektívnej nestrannosti tohto zloženia (pozri rozsudok zo 16. septembra 2013, CEPSA/Komisia, T-497/07, EU:T:2013:438, odvolanie, bod 268 a citovanú judikatúru).

288 V dôsledku toho sankciou pre súd Únie za porušenie jeho povinnosti rozhodnúť o veciach, ktoré sú mu predložené, v primeranej lehote, vyplývajúcej z článku 47 druhého odseku Charty základný práv, je žaloba o náhradu škody podaná na Všeobecný súd (rozsudky Kendrion/Komisia, už citovaný v bode 215 vyššie, EU:C:2013:771, bod 94, a z 26. novembra 2013, Groupe Gascogne/Komisia, C-58/12 P, Zb., EU:C:2013:770, bod 83).

289 Z uvedeného vyplýva, že siedmy žalobný dôvod treba zamietnuť.

290 Zo všetkých uvedených úvah vyplýva, že žiadnemu zo žalobných dôvodov uvádzaných žalobkyňou nemožno vyhovieť. Žaloba o neplatnosť musí byť preto zamietnutá v celom rozsahu bez toho, aby za okolností prejednávanej veci bolo potrebné pristúpiť na základe neobmedzenej právomoci k zmene pokuty, ktorá bola uložená žalobkyni.

O trovách

291 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. HIT Groep BV znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. júla 2015.

Podpisy